

Forholdene paa Personbanegaarden. Det er vel nok denne Tanke, som ligger til Grund for den nu foreslaaede Ordning. I Mellemtiden er der imidlertid dukket et nyt Forslag op, som i alt Fald har Nyhedens Interesse, men ogsaa af anden Grund synes jeg, det kan være berettiget til at komme i Betragtning og tages under Overvejelse. Det gaar ud paa at beholde den nuværende Godsbanegaard og Personbanegaard som Godsbanegaard og saa bygge en ny Personbanegaard ude ved Enden af Havnen. Derved vilde Statsbanerne blive fri for de Trafikulempen, som følger af, at man har Banelinien gaaende inde i Byen, dels tværs over og dels langs ad Gaderne, og de store Ekspropriationer, som jeg nævnte før, af de bebyggede Arealer vilde undgaas, og endelig vilde de Ulempen, som Banen forvolder Byen ved at gennemskære Byen paa mange Punkter og vanskeliggøre Adgangen til Havnen, for en Del falde bort. Næringsforholdene vilde ogsaa mindre forrykkes end ved at lægge Banegaarden ud Vest for Byen. Det er muligt, og jeg tror endog, det er sandsynligt, at der i Vejle By ikke vil være saa stærk Stemning for denne Ordning; jeg ved det ikke — jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det —, men jeg ved, at der i Generaldirektoratet har været et saadant Forslag fremme til Overvejelse. Jeg vil derfor tillade mig at forespørge den højtærede Minister: Hvorfor har man ikke valgt denne Udvej? Er det Bekostningen, man er bange for, eller er det særlige tekniske Vanskeligheder, som har lagt sig i Vejen for at fremme Projektet paa denne Maade? Hvis man vilde fremme det paa den Maade, vilde det ikke, saaledes som det er anført i Anmærkningerne, blive en Ordning, som kunde gælde „indtil videre“, men det vilde være blevet en Ordning, der kunde været stedsevarende, en Ordning, som der — Tingenset fra Statsbanernes Side — vanskeligt kunde siges noget til.

Netop fordi jeg mener, at man med disse Bevillinger fuldstændig lægger Grunden til den fremtidige Ordning af Banegaardsforholdene, havde jeg meget gerne set, at der var fremsat særligt Lovforslag desangaaende, og jeg vil dertil føje, at jeg synes, det er en væsentlig Mangel ved Statsbaneledelsen, at den ikke har forhandlet med de stedlige Autoriteter, før den har taget Bestemmelser af saa vidt-rækkende Karakter, samt at jeg i det hele finder det forkasteligt, at vi her i Salen Gang paa Gang ser Forslag om Millionforeta-

gander fremsat paa Finanslovforslaget, hvorved man overlader det hele til Finansudvalget, der i Forvejen er saa stærkt bebyrdet, i Stedet for at fremsætte selvstændigt Lovforslag, saa at Sagen kunde komme til en mere alsidig Undersøgelse, og der kunde blive taget mere Hensyn til Enkelt-hederne.

Maa jeg paa ny henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa et andet Forhold, som jeg før har fremdraget her i Tinget? Jeg er egentlig ikke saa glad ved at skulle gøre det igen, men jeg synes, at det næsten er en stiftmoderlig Behandling, der bliver Beboerne langs Statsbanestrækningen Horsens-Vejle til Del med Hensyn til Toggangen. Som jeg før nævnte, har jeg tidligere omtalt dette Forhold her. Jeg har gentagne Gange henvendt mig til Generaldirektoratet desangaaende, og der har været indsendt Andragende fra Beboerne og fra Handelsforeningen i Vejle. Det er for øvrigt ikke blot hos os, der klages over dette. I Fjor indsendtes der saaledes ikke blot et Andragende til Generaldirektoratet fra Bjerre Herred, men det ærede Medlem fra Bjerrø (Jørgen Jensen) indbragte ogsaa her i Folketinget et Andragende, som gik i samme Retning. Saa vidt jeg husker, blev Andragendet henvist til Udvalget for Andragender, men dette Udvalg har selvfølgelig vanskeligt ved at tage Bestemmelse om Toggangen for Statsbanerne, saa det kom der ingenting ud af. Vi er nær ved at faa det Indtryk, at man ikke fra Ledelsens Side er særlig villig til at hjælpe os, thi vi synes, at vore Krav er saa smaa, at man efter vor Mening kunde imødekomme dem, hvis man ønskede det. Ved mine Forhandlinger med Statsbaneledelsen har jeg faaet det bestemte Indtryk, at man meget godt saa, hvor daarligt vi var stillede, og naar man faktisk maa indrømme, at Forholdene er daarlige, synes jeg, at man samtidig har Forpligtelse til at gøre noget, for at de kan blive bedre. Jeg skal nævne et Par Eksempler.

I Øjeblikket er det saaledes, at vi med ordinære Tog ikke kan komme fra Landstationerne paa Strækningen Horsens-Vejle ind til Vejle mere end een Gang før Kl. 2 om Eftermiddagen. Vi kan komme af Sted Kl. 7 om Morgen, men saa gaar der ikke noget Tog før Kl. 2 om Eftermiddagen. Dette, synes vi, er en noget daarlig Ordning, og jeg gad egentlig vide, om der er ret mange Privatbaner, hvor Forholdene er mindre gunstige. Om Eftermiddagen har vi derimod lidt rigeligere